

Kunstnerisk utfoldelse og kreativitet er ikke nødvendigvis veien til lykkelandet. Men hvem vil dit når kreativiteten kan lede deg til din indre Skapergud? Forskjellen på kreativitet og galskap er graden av suksess, ble jeg nettopp fortalt.

Det kreative mennesket er og har vært dyrket og beundret, det har og har hatt stor betydning for publikum, kritikere og nasjonal identitet. Og for samlere og spekulanter. Kunst er også big business.

Og hva er dette som så mange ønsker seg, som sjelen søker, dette kreative talentet og denne stormfulle kreative prosessen?

Kreativitet utfolder seg også her på Sjamanen. Ikke bare i seksjonen "Mine dikt". Sjamanprosjektet er i sin opprinnelse alle kunstarters mor. Sjamanens arketype rommer som alle vet healeren, spåmannen og ritualmesteren, men like mye eller kanskje mer enn det rommer den kunstneren, mytupoeten, fortelleren, komikeren og klovnen. Alle sanne sjamaner er kunstnere.

Forøvrig bor det en kunster i enhver, og kunstneren lengter etter å uttrykke seg.

Etter mitt syn finnes kreativitets kilde i den delen av kroppen og sjelen som hviler i det ubevisste. Det kreative arbeid består i å akriivere denne indre nødvendigheten, som kan arte seg som utvikling av nye ideer, bilder eller formspråk. Her kommer så graden av suksess inn i saken. Suksess, oppmerksomhet og berømmelse kan komme om ideene taler sterkt nok til andre, om de blir betydningsfulle, tillegges vekt eller kan gi andre noe de drømmer om trenger.

For kunsten har en mangfoldig nytteverdi. Den kan gi andre en oppløgende opplevelser. Alle vet at "det vonde og det verste" kan ikles et gyldig språk eller finne sitt gyldige billedlige uttrykk, og på denne måten virke forløsende. For det vondeste er stumheten, å bære på den erfaringen som ikke kan finne sitt uttrykk.

Selvfølgelig finnes det talenter, stjerner og kreative mennesker som er sunne og frisk. Men snarere er det likevel slik at jo mer kreativ man er i kunstnerisk forstand slik vi definerer det i den vestlige verden, desto dårligere står det til med kunstnerens helse og mentale balanse.

Historien og samtiden kan fremvise snurrige kunstnere og høykreative mennesker.

Psykologer har selvfølgelig undersøkt dette.

Den kreative personen er innadvendt, men med høy selvtillit. Vedkommende er aggressiv og pågående, bryr seg lite om sosial skikk og bruk, og om andres meninger. Hun/han er prestasjonsorienterte, men også fleksible.

Noen høykreative har grader av autisme, med vanskeligheter med å omgås andre utenom sitt felt. De kan være fanatisk interessert i akkurat dette feltet, men lite annet. Det er som om all energi slukes av den kreative prosessen, lite blir til overs for annet. Slik kan det sosiale livet lide. Men på den andre siden nås sublim lykke gjennom arbeidet. Når den skapende prosessen er på høyden følges den av følelsen av mektighet og genialitet.

Kjenner du deg igjen?

Men hva med dette? Ikke sjelden er de kreative engestlige og har faser av depresjon.

Deres indre svinger med månen...

Kreative musikere står i en egen særstilling: De misbrukes rusmidler for å kunne yte og erfare musikken. Jeg har hørt av dop hører med i bands bestillingsliste til arrangørene.

Og hva med dette? Det er poetene som ser ut til å ha mest psykiske lidelser. Hva sier det forresten om alle de som skriver dikt her på Forumet?

Kreative foreldre oppdrar barn som har tro på sin egenverdi. Like vel kan det kreative barnet være ensomt, kan bli sett på som rart, kan komme i opposisjon, ønsker seg frihet og skape brudd og bruduljer.

Som voksne arbeider den kreative eller kunstneren ofte aleine. I team kan de overta og dominere, eller trekke seg unna..

Som elskere eller ektefeller kan de være stormfulle å leve med.

De har ofte humor, er B-mennesker, kalles eksentrikere, og har en egen indre motor og motvasjon for å komme videre.

Sjamanen bruker kunsten både bevisst og ubevisst for å heale sitt sår. Slik blir kunstverket et uttrykk for den enkeltes healingprosess. Ofte er kunstneren også en sjaman, men uten å vite om det. Når man leser om den store kunstneres liv, kan man ane dette.

Jeg syns jeg har opplevd at kreativitet kan bygge på eller rommer en skavank, slik psykologiske undersøkelser viser. Jeg har også truffet kunstnere som verner om skin skavank.

Da jeg begynte med sjamanisme var jeg i gang som forfatter. Men jeg ble som tatt som av en meget villet hypnose. Jeg forsto at den rommet min healing.

I mange år var sjamanprosessen min vei. I den tiden ble trangen til å skrive ble borte. Evnen til å gjennomføre en lang og avklarende skriveprosess forsvant. Men det å gå gjennom en slik indre innveielse, en slik prosess er også en kunst. I den tiden foregår kreativiteten innvendig og kraften brukes til egen vekst. Slik kan sjelebitene føyes sammen, skavanken utbedres.

Det er en høy kunst, lavt verdsatt og lite forstått.

Hva så med reklame. Der brukes kunst, knep og kreativitet for å lure deg.

Kreativitet er ikke nødvendigvis veien til lykkelandet. Men hvem vil dit når den kan lede deg til din indre Skapergud?

Ailo Gaup